

תת"ע 1504/01/22 - שרון משיח נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 1504-01-22 מדינת ישראל נ' משיח
תיק חיצוני: 95500687207

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מבקש שרון משיח
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש ביום 19.1.22 וזאת בהתאם לסמכותי מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב ועקיפה בדרך לא פנויה עבירה בניגוד לתקנה 47(ד) לתקנות התעבורה.
3. המבקש הוזמן לדיון שהתקיים ביום 19.1.22, ההזמנה נמסרה למבקש - המבקש עצמו חתום על אישור המסירה.
4. לדברי המבקש לא התייצב לדיון משום שלטענתו שלח הודעה לבית המשפט, בהודעה ביקש להישפט בהעדרו, תוך שהעלה הסתייגויות לגבי ביצוע העבירה והניח כי בית המשפט יפסוק על פי מה שנראה בסרטון. לדבריו פסילת רישיונו תגרום לו שואה כלכלית שכן רק לאחרונה החל לעבוד כנהג, לאחר תקופה ארוכה שלא מצא עבודה.
5. המשיבה התנגדה לבקשה. לדבריה, הזימון נמסר לידי המבקש ואין כל הצדקה לאי התייצבותו.

דין

6. בדיון בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהלן:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדיון במועד.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

עמוד 1

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שער של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן- **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש:

המבקש טען כי סמוך למועד הדיון שלח בקשה לבית המשפט לשפיטה בהעדר תוך שהפנה את בית המשפט לסרטון להוכחת חפותו, אולם עיון בתיק בית המשפט מלמד כי לא התקבלה כל בקשה כאמור.

המבקש לא צירף לפנייתו הנוכחית העתק של הבקשה שלטענתו שלח ואף לא צירף כל ראיה אחרת לכך שנשלחה בקשה כאמור.

הכל ראיה אבקשתו לא התקבלה.

היה על המבקש לוודא שבקשתו הגיעה, ובכל מקרה, ככל שלא היה בכוונתו להודות במיוחס לו, אלא לכפור באשמה, היה עליו להתייצב לדיון בעניינו.

אין בטיעוני המבקש כל נימוק המצדיק את אי התייצבותו.

10. באשר לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין:

כפירה כללית אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

טענת המבקש כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, נטענה בעלמא ללא כל תימוכין. המבקש לכאורה מבסס הגנתו על הנצפה בסרטון, אך לא טרח לפרט את טענת ההגנה ואת הנתונים שיש בהם, לשיטתו, להביא לזיכוי.

11. הטענה בדבר חומרת העונש וכי פסילתו של המבקש תביא ל"שואה" כלכלית, אין בה כדי להצדיק ביטול פסק הדין. ויודגש, תקופת הפסילה שנגזרה על מבקש, היא פסילת המינימום הקבועה בחוק (סעיף 38(1) לפקודת התעבורה). בית המשפט דן את המבקש לקנס בסך 1,000 ₪, פסילה לתקופה של 3 חודשים ופסילה על תנאי. הענישה אשר הוטלה על המבקש אינה חורגת ממתחם העונש ההולם, בוודאי שלא חריגה לחומרה. משכך, ועל אף הקושי הרב שתגרום הפסילה למבקש, לא מצאתי כי בהשאת גזר הדין על כנו יש כדי להוות עיוות דין.

12. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

13. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון, משלא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא יינתן לו יומו, גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, ולפיכך לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

14. הבקשה נדחת.

15. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

16. לפני משורת הדין, ועל מנת לאפשר למבקש להתארגן במקום עבודתו, אני מורה על עיכוב ביצוע רכיב הפסילה שבגזר הדין, כך שזו תיכנס לתוקפה לכל המאוחר ביום 1.6.22 בשעה 13:00.

17. על המבקש להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט עד ליום 1.6.22 בשעה 13:00. ככל שרישיונו אבד - עליו להפקיד **תצהיר ערוך כדין, חתום בידי המבקש**, (ולא הודעה שחתומה בידי בא כוחו, כפי שהוגשה ביום 7.2.22).

הפסילה תחל להימנות מיום הפקדת הרישיון או התצהיר. במידה ולא יופקד רישיון/תצהיר - הפסילה תיכנס לתוקף ביום 1.6.22 בשעה 13:00, אך לא תימנה ולכן לא תסתיים.

18. ב"כ המבקש יבהיר הדברים למבקש.

ניתנה היום, י"ז אדר א' תשפ"ב, 18 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.